

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ungern) den 8 januari 2018 – István Bán mot KP 2000 Kft., Edit Kovács

(Mål C-24/18)

(2018/C 221/02)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Parter i det nationella målet

Kärande: István Bán

Svarande: KP 2000 Kft., Edit Kovács

Tolkningsfråga

Utgör det en inskränkning i strid med artiklarna 49 och 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt med en lagstiftning i en medlemsstat som rättsligt upphäver – utan ekonomisk ersättning – en nyttjanderätt till jordbruks- eller skogsmark, när en ny ägare inom ramen för ett exekutionsförfarande förvärvar den fastighet som nyttjanderätten avser och när brukaren av marken inte uppburit stöd för jordbruks- eller landsbygdsutveckling för marken i fråga, finansierat av Europeiska unionen eller den nationella statsbudgeten, som är villkorat av att marken måste brukas under en viss lagstadgad period?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungern) den 6 februari 2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-75/18)

(2018/C 221/03)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 49 FEUF, 54 FEUF, 107 FEUF och 108 FEUF tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell åtgärd inom ramen för vilken medlemsstatens lagstiftning (lag om en särskild skattskyldighet för telekommunikationer) får till följd att den faktiska skattebördan överförs på skattskyldiga med utländska ägare? Är denna verkan indirekt diskriminerande?
- 2) Utgör artiklarna 107 FEUF och 108 FEUF hinder för en medlemsstats lagstiftning som föreskriver en skyldighet att betala en progressiv skatt på ett företags omsättning? Är en sådan lagstiftning indirekt diskriminerande om den får till verkan att den faktiska skattebördan, i de högsta skatteskalorna, i huvudsak belastar skattskyldiga med utländska ägare? Utgör denna verkan ett förbudet statligt stöd?
- 3) Ska artikel 401 i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som gör en åtskillnad mellan utländska och inhemska skattskyldiga? Ska den särskilda skatten anses vara en omsättningskatt? Med andra ord, är denna skatt förenlig med mervärdesskattedirektivet eller inte?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungern) den 16 februari 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Mål C-126/18)

(2018/C 221/04)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en medlemsstats rättspraxis anses vara förenlig med bestämmelserna i unionsrätten, enligt rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ (nedan kallat mervärdesskattedirektivet) (särskilt mot bakgrund av dess artikel 183) och med effektivitetsprincipen, principen om direkt effekt och likvärdighetsprincipen, när man enligt denna rättspraxis, vid en granskning av de relevanta bestämmelserna på området dröjsmålsranta, utgår från premissen att den nationella skattemyndigheten inte har gjort sig skyldig till någon överträdelse (underlåtelse) – det vill säga inte har varit i dröjsmål avseende utbetalning av icke återbetalbar mervärdesskatt avseende förvärv som inte betalats av de beskattningsbara personerna – eftersom de nationella bestämmelser som står i strid med unionsrätten var i kraft vid den tidpunkt då den nationella skattemyndigheten fattade beslut och EU-domstolen först mycket senare angav att det kriterium som angavs i dessa nationella bestämmelser inte var förenligt med unionsrätten? I nationell praxis betraktades således tillämpningen av detta i nationell rätt fastställda rekvisit som rättsenligt, trots att det var oförenligt med unionsrätten, tills den nationella lagstiftaren formellt upphävde det.